

Музей М 96

"ЗАКОВИКА"

Мін. переробка ЛІШАНСЬКОГО.

Агіт п'еса в 5 картинах на кампанію Ліквіпа.

ЛІВІ ОСОБИ:

1-а картина:	2-а картина:	3-я картина
Голова зібрання Робітники Аксененко Його товариш	Секретар Комосередку Робітники Аксененко	Самогонщик заявн заїзду Куркуль Слуга 1-й і 2-й незаможники Аксененко 3 міліціонера Хлопчик 8 років.

4-а картина:	5-а картина:
Вартовий міліціонер Халамидник Повія - проститутка Фраер Хазяїн заїзду Начміліції Аксененко Міліціонери	Вчитель вечерньої школи Робітники Аксененко Його жінка Іх хлопчик років 10.

затральний
Музей
№ 563

І-а Д І Я: " ТОВАРИШІ УСІ В ЛЕНІНСЬКИЙ НАБОР."

Зал робітничих зборів при фабриці. Відбувається Ленінський набір Підчас підняття завіси голова зборів закінчує промову.

Голова: Закінчуючи свою промову я звертаюсь до тих товаришів, які сьогодні вступають до залізної Ленінської партії. Ви муsite довести діло, що почав Ілліч до славетного кінця. Хто другий окрім вас закріпить свої позиції в тісній спільці з селянством.

Голоса: /Робітники встають з місць/ Присягаємо в тому. /Співають інтернаціонал/

Товариш: Підходь не бійся, що ти маленький. Підійди і скажи.

Аксененко: /Не рішуче/ Боязко якось. Стой, де ж моя заява / Шукає в кишенях/ Ось вона. На віддай ти краце.

Товариш: Чого ж то, ти до партії вступаеш, ти і віддай. Я братику ще той рік свою заяву віддав.

Аксененко: Так ти бачиш той... В бюрі осередку, а я того бачиш .... разгублюсь і той ...

Товариш: Ех ти шляпа ... Іді подавай заяву /Всходять на сцену. Аксененко не рішуче підходить до голови і подає заяву/

Голова: У тебе яка справа тов. Аксененко. Підходь ближче.

Аксененко: Та я бачите той... Ось вже скільки часу, як то ... Ленін помер, не перший раз значить після цього набір роблять, а я виходить той, значить бажю зараз же до партії.. Самокупно бій, значить, світовий капітал буржуазії і т. ин. взагалі...

Голоса: Правильно Аксененко, разом за робітничо-селянську владу.

Голова: Добре робиш голубчику. Давай заяву.

Голоса: /з публіки/ - Я теж подаю.

- А ми цілим цехом.
- Правильно "дайш РСП"

/З публіки встають де-кілька чоловік ідуть на сцену. Голова жестом зупиняє їх./

Голова: Сьогодні подано 58 заяв. Останні будуть приймати завтра. А тепер товариші дозвольте рахувати збори закінченими. Товариші в неділю від 6 до 7 годин будуть видавати партбилети тим хто сьогодні подав заяву.

Голоса: Інтернаціонал.
- Жалібний марш Леніна.
- Правильно...

Голова: Пропоную наспогод нашого великого вчителя і провідника, заспівати інтернаціонал. /Всі піднімаються з місць, співають інтернаціонал. Після інтернаціоналу всі робітники розходяться в різні кінці сцени і в залу для глядачів/

2-а ДІЯ. " НЕПИСЬМНОСТІ НЕМА МІСЦЯ В ПАРТІІ "

/ Кімната Комосередку РКП той організації на котрій іде п"еса. Це свідчить відповідний плакат, на котрому написано назва підприємства. Черга робітників за партбилетами. За столом секретар комосередку розбирає купу книжок./

Голоса: Значить братці прийняли нас до партії. Тепер ми за діло Ілліча будемо стояти міцно..
- Перш за все треба господарство налагодити, промисловість ріжні, ріжні фабрики і т. ин.
- Ай ні ... Перш за все треба на село глянути, щоб у нас "резишмики" не виїли
- І село і місто - все потрібне.

Секретар: Ваше прізвище.

Робітник: Коломийченко Олекса.

Секретар: Розпишись. Стримай картку. /До другого/ Ваше прізвище.

- Бондаренко Петро.

Секретар: Зараз /шукєє в купі/ Натє беріть.

Аксєєнєнєкє: /Ебіга/ Товариші, як я виходить той ... Ну значить зараз в відпуск...

Голоса: Та пожди...

- Куди ж ти товаришу без черги.

Секретар: В чому справа, що таке.

Аксєєнєнєкє: Товариші ви мусите зробити мені послугу. Я бачите Ленінський прізвиши наш виходить.

Секретар: В чому справа.

Голоса: Він здається учадів.

Аксєєнєнєкє: Де там учадів. Тут у мене бачите той .... тая кобила ... на дворі стоїть.

Секретар: Нічого не розумію. Яка кобила. В чім справа.

Аксєєнєнєкє: Так я ж в відпуск іду на село, я вже бачите і зібрався от і кобила стоїть готова.

Секретар: Та чого ви хочите.

Аксєєнєнєкє: Так бачите той ... яку тут великий хвіст за картками стоїть

то я і в ночі до дому не поспію. Так ось нехай товариші зробять мені послугу, щоб мені білет без черги ввзяти.

Голоса: Ну, берифери....

- Їх порожня голова, пів години язиком молот. Нічого розібрати не можна було.

Секретар: Так би і казав одразу. Коли товариші нічого не мають прои я вам віддам позачергою. Ось я зараз з т. Никадеменко розберусь, а ви тим часом, розшукайте свій білет, а потім розпишетеся. /Дає йому купу карток/ Ось туту.

Робітник: Як же мені бути тепер.

Секретар: Це ми об'явимо. Зараз вашу анкету одшукаю.

Аксененко: /Про себе/ Всі як один. Прочитати би що тут написано, так бачиш той. Далеко... Неписмений я.... А треба бути... Але стривай... Тут во всіх одно написано, тут ось порожнє місце, тут щось накручено. Хрін його розбере. Е, виберу саму красивішу і найновішу, та всі однакові.... Ось хоч цю візьмем та й кінець.

Секретар: /До робітника/ Ваша заява піде тільки на будучому тижні.

Робітник: Так. Ну прощайте.

Секретар: Слідуючий.

Аксененко: Ось я товаришу все вибрав.

Секретар: Знайшли. Ну і добре. Розпишетеся.

Аксененко: Бачите я той... Не зник до цього ну... Ну... не умію виходить...

Голоса: Їх голова з вухами. Навіть своє прізвисько поставить неуміє, а ще туди до партії. Соромся дячку.

Секретар: Ну начиркай тут хреста і вже.

Аксененко: /Соромлячись/ Де.. /Чиркає/ разом і швидко вибігає/

Секретар: Хто слідуючий.

- Я - Дмитрюк Андрій.

Секретар: Слідуючий.

- Степанок Евген.

Секретар: Зараз /Шукає/

Голоса: /з черги/ А з директора заводу як піт бжикить.

- Чого.

- Да його бачиш робкорія так проїхала, як утюгом.

- Це бряг не каша з салом. Нагрівть.

- Молодці хлопці. Все на чисту воду виводять.

Секретар. Слідуючий.

- Я, Явкін матвій.

Секретар. Зараз, щось не знайду вашого партбілета, пошукайте самі.

Явкін. /шукає/ Добре. Це не мій, це Федорченко, Грїшука, Полїшука, Аксєненка, Черняка...

Секретар. Пождіть, який Аксєненко. Він-же тільки-що взяв свій партбілет.

Явкін. Ось, гляньте самі.

Секрет. Він самий. Аксєненко. Так він напевне вашу книжку взяв.

Явкін.

- Янкін. Оце штука.
- Голоси. От дурноверхий, та секретар теж добрий. Дозволяє неписьменному самому брати.
- Секретар. А я й не знав, що він неписьменний.
- Голоси. Треба було подивитись, як він своє прізвище підписував. Треба його було перевірити, не дивились ось і напутали.
- Секретар. /до Янкіна/ Доженіть його.
- Голоси. Доженеш, як же.
- Янкін. Я дожену, дожену./вбігає/.
- Голоси. З чужою книжкою далеко не заїдеш. Накроють. Хто-ж це його буде накривати.
- Секретар. Ну, досить. Хто там слідуєчий.
- Голос. Я, Полішук Андрій.
- Янкін. /вбігає/ Не догнав, нема.
- Секретар А, ч-чорт.
і Янкін

3-я дія.

 ПОГАНЕ ТОВАРИСТВО ДО ДОБРА НЕ ДОЙДЕТЬ

Ніч. Кімната на заїзді. На лавах сидять двоє неможників, котрі збираються лягати спати. За лавою сидить хазяїн самогонщик і його приятель куркуль. П'ють.

- 1-й незам. /тихо до другого/ Слухай во Петре. Навіщо ти телицю на ту шолудиву кобилу проміняв. Вона швидко здохне. Не буде на телиці ні коняки.
- 2-й: Що-ж я мусів робити, отой католуп за душу вхопив. Бачиш ось сидить самогон дур, а як вчора до мене прийшов, та аж в бога загнув. Давай, каже, 30 карб., що позичив на посіви, а то я тебе в таку шілку загну, заїсно-багатир...
- 1-й: За 30 карб. телицю забрав.
- 2-й: Так ще коняку дав у придачу.
- 1-й: Завтра вона здохне. Побачиш.
- 2-й: Аї скрут-же у мене. Може ще раз прийдеться у нього позичати. Хай вже все припадає.
- 1-й: А ти не так роби, в сельраду йди, а як сельрада не врятує, іди до батька Грицька Петровського, він брат людина в голов'ю, за нас селян руку тягне.
- 2-й: Та ось подивись, який допис Миксюка сусідський написав./В сторону куркуля/ Будеш неможникові на шию сидати. Селькори наші всіх вас на світло за вуха витягнуть. Держись./Лягає /
/хазяїн наливає чарку собі і приятелю. П'ють і задоволено кряхтять. Хазяїн до куркуля тихо, оглядаючись на неможників/.
- Хазяїн. Це, мій любий, перегон останній. В-в-ва який приемний. Може ще пляшечку поставити.
- Куркуль. Та хіба про це питають. Давай святої водички з вогнем./починає співати/ Самогоночка моя, моя душечка...
- Хазяїн. /Перелякано показує на неможників/ Та тихше, голубе мій. На лиху годину, як почують, тут не довго. От Іванов син, той що на фабриці був, та машиною йому на лівій руці палець

одірвало. Знаєш... Так він сучий син салькором зробився. Чого доброго всіх чесних християн до погібелі доведе. А бать- його, то теж сволоч порядоний/указує на одного із сплячих незможників/. Хоч і стара собака а з сином на одній дудці грає. Так розвишуть тебе, що-й життя проклянеш./таємно/Оце ми його на тижні отшить збираємось, на вашу допомогу надіємось.

Куркуль. На мене завжди покладайтесь. Як розвелись оці сучі сини селькори, вірте сусіде, по ночам не сплю, спокою не маю. Нічого голубчику діло зробимо чистенько. Це тобі не Дямовська спре ва. А поки що, давайте ще бахнемо одну пляшечку. Слухайте, куме. На худий випадок треба варту поставити.

Хазяїн. Гей, Миколо, Миколо, де тебе чорти носять./Входить заспаний хлопчик/Слухай, Миколо, піди стань на дверях і стій там.. От... а як побачиш мільтона, катай сюди, розумієш.

Куркуль. Що-б як по радіо. Телеграму значить стукай. Марш./хлопчик не біг/.

Хазяїн. /Гукає/Гей, Петре./Входить робітник/Слухай, Петре голубчику. Принеси по ще одну./Дає йому порожню пляшку/З лівої діжки, що там під підлогою. В правому куті в льоху на лівім боці. Дивись не наплутай.

Куркуль. Ач, як ховає. І чортяка не знайде.

Робітник. Та я зараз. Тільки вже і мене не забувайте... Почастуйте...

Хазяїн. М-м... Ляво, я тебе так почастую, що в тебе печінки через се лезьонку носом вискочать.

Куркуль. /До робітника/Та йди скоріше, я вже тебе почастую./Робітник вибіг/. З цими стервами треба обережніше, а то така воша ба гато лиха може наробити.

Хазяїн. Не буде цього, щоб я свого наймита улецував.

Куркуль. Е, куме, це ви далеко заіхали. Що вже я буря, а не хазяїн, а коли треба, то улецюю, маку.

/Аксененко входить/.

Аксененко. Фу, розтрусило. Темно, хоч очі виколи. Здорові, хазяїне./Один із незможників прокидається і сідає/.

Хазяїн. Здорово живеш. До дому ідеш.

Аксененко. Оно саме. До батька старого. Давно не бачились. А ти мою ко- билку нагодуй, тай моім зубам дай роботи.

Хазяїн.

/Аксененко сідає і підозріло стежить за куркулем і хазяї- ном. Входить робітник./

Робітник. Приніс. Але-ж темно там, як у телиці під...

Хазяїн. Ну-ну годі. Розляпанся брехало. Іди ось дай краще гостя/по казує на Аксененка/ поісти. Та кобилку іхню нагодуй.

Робітник. В один мент./Хазяїн і куркуль п'ють. Аксененко підходить до них./

Аксененко. Що це ви п'єте.

Хазяїн. /Перелюкано/Іі голубе... того... узвар....

Аксененко. А ну, ну дай цей узвар понохати./Бере пляшку і нохає/Слу- хай, хазяїне, оцей узвар пити заборонено владою, а я сміло кажучи, Ленінського призиву через Рекапе теж виходить вла- ді домога і нащот самогонки, що-б мені ані-ні.

2-й незам. /Радісно/Так ти виходить Ленінський, ну братуха прочитай

про що тут мова. І з'ясууй куди мені звертатись треба/Другий селянин/ теж підходить. Аксененко бере папір, перевертає його до гори ногами і так і сяк. Зупиняючись./

- Аксененко. А в тебе тут про що сказано.
- 1-й нез: Колиб самі розуміли, то до тебе не звертались-би.
- 2-й нез: Як виходить Ленінський, то мусиш розтлумачити, куди це на куркулів управу знайти.
- Аксененко. /Зрадів/. А це дуже близько. До Губвиконкому. В міській Раді.
- 2-й нез: І тут на папері так написано, чи по другому.
- Аксененко. Те-ж саме. Крапка в крапку.
- 2-й нез: Спасибі тобі/виймає гаманець і дає гроші/.
- Аксененко. Я не беру і тобі раку не давати. Тепер не такі часи. Влада Радянська.
- 1-й нез: Не хочеш./до другого/Бачиш не бере.
- 2-й нез: Чудний чоловік.
- Аксененко. /До хазяїна/А ти хазяїне не забувай нащот самогону.
- Хазяїн. /Підмазуючись/Вибачайте. Це-ж ви неправдиво, Петро Митрофа новичу, коли-б я його робив, чи продав, тоді звичайно, а то бачте приятель почастивав.
- Аксененко. Не можна. Самогон розум одурманює. Здоров'я нищить і госпеларство через це пропадає. Раніш цеа труїв народ, а тепер куркуль, йому від цього користь.
- Куркуль. /Юдає свій голос/Дозвольте, це ви нащот кого.
- Хазяїн. Ви цілком правдиво кажете, але-ж я не куркуль, ій богу не куркуль, а так бачите з кумом розважався. Хе-хе не пошкоди дить. Ось на для жарту сам проковтні./Аксененко бере шклянку шклянку. Хазяїн і куркуль переморгують ся. Аксененко виливає самогон. Незаможники регочуть. Відчиняють ся двері і висовується хлопчача нога, а вжхних за нею слідом з'являється чоловіча рука і хапає хлопця. Хлопець в руках міліціонера/.
- Хлопчик. Тату, мільтон...
- Міліціонер. Ех ти вартовий, та не з тієї варті... Нащот самогону маємо наказ обшукати заїзд.
- Хазяїн. /Непомітно передає робітникові пляшку, Робітник тікає. Міліціонер підставляє йому ногу. Він падає. Пляшка розбивається. Самогон летиться/.
- Міліціонер. Ну, як на твою думку, чим воняє. Це що таке./Свистить. Входить двоє міліціонерів/. Шукай хлопці. Хазяїне, веди в льох.
- Хазяїн. Який льох. Де у мене/ той льох. Не знаю нечого.... А що п пляшку кум приніс/показує на куркуля/Ось собі... Хрест побий...
- Куркуль. Та не бреш, собачий сину. Він, він хазяїн сам дав. У нього там повен льох самогону. От хрест святой... ах ти-ж стерво....
- Міліціонеро. Веди, кажу в льох. Берить його хлопці, та-й цього череватого теж. Він покаже...
- Аксененко. Д-ж казав, що самогон до добра не доведе.
- Міліціонер. А ви кого з себе уявляєте. Ваш документ.

- Аксененко. Я ленінського набору. Член РКП. Аксененко Петро. Ось поєнн свідчення. А ось партійний білет.
- Міліціонер. /читає/ Е голубчику, напшутав ти багато. Псвідчення Аксенеко, а партбілет Джіну видано. Ось ти який. Партійні книжки крадеш, самозванствуєш. Оце тепла тройка зібралась
- Аксененко. Ео... як... Та я... Та як ти смієш... Здурів...
- Міліціонер. На сєь почитай сам.
- Аксененко. Та я не вмію.
- Міліціонер. Залиши дурником прикидатись.
- 1-й нез: Справедливо.
- 2-й нез. Ач стерво. Ленінське імя поганиш. Дать йому гарячого памяткового, а ще папер нам читав.
/Входять міліціонери, ведуть хазяїна і куркуля. У хазяїна на голові самогонний апарат, а куркуля обкручено змієвиком. Міліціонери посміхаються. Хазяїн скидає апарат, сопа, обтираючись хусткою/.
- Хазяїн. Я вам казав, що це не мій.
- Міліціонер. А знайшли хлопці. /До хазяїна/ Ну, вибачай голубчику. Прийдеться посидіти за цю отраву. Беріть його. Та-й цих двох теж. /До Аксененка/ Я тобі покажу, як нашого Ілліча ганьбить... І де совість у людей...
- Аксененко. Та я-ж товаришу кажу...
- Міліціонер. Беріть його. Ми тобі не товариші. /Хазяїн падає на коліна
- Хазяїн. Голубчику, я-ж того... жінка... діти...
- Міліціонер. Ви всі трєє арештовані.

ІУ ДІЯ.

СЕРЕД ТРИЛОЇ КОМПАНІІ.

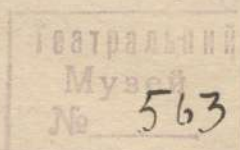
Кімната в міліції. Міліціонер і халамидник.

- Варт.міліц.: Гей ти підійди ближче. /Халамидник підходить/.
- Халамидник. Я товаришу в цьому ділі не при чому. По бороді текло вхв в роті не було. Все оті сволочи, а мені через них попало. Били мене селяне, били... Я вже думав, що-й душу виб'ють...
- В.Міліціонер. Почекай, стій... Завів музику, як кулет... Знаю я тебе. Сиротою прикидатись ви всі майстри, як соди понав.
- Халамидник. Дозв ольте сісти, нога болить.
- Міліціонер. Сідай. Я тобі вдруге кажу, говори правду.
- Халамидник. Дозвольте запалити/Бере зі столу цигарку. Запалає і розєвалєється на стільці/Т-е-кс. Значить все по параграфам розкажу. Ідемо оце ми з ним. А він каже.
- Міліціонер. Та, хто-ж він...
- Халамидник. Та Милка Зайчик Одеса, друг і приятель бмій сердечний, а подлецом останнім виявився. /Входить міліціонер/
- Міліціонер. /До вартового міліціонера/ Що ти тут з ним возишся, я-ж його знаю рецидивіст, вже втрєте попадається.
- Халамидник. Я втрєте... Та що ви товаришу... Ви мабуть обізнались... Я з дитячого будинку тільки рік як вишов...
- Варт.міл.: /до другого/ Та чого там довго балакати. Забирай...

- Халемидник. Та як...та ні...Ви не маєте права..../міліцію ер його виводить/.
- /Входить другий міліціонер з самогонним апаратом.Вводять А Аксененка, простітутку і фрайера.Простітутка в'язне до Аксененка.Той одшхає її./
- Вартовий. А це хто такий.
- Міліціонер. /Показує на простітутку і фрайера/Вони товаришу війну почали на вулиці,а цей по другому ділу./Показує на Аксененка/.
- Ваотовий. /До Аксененка/Так розберемо твою справу,розберемо...
- Простітутка. /До Аксененка/Помпончик...Не ображайся...А я тебе поцілувати мулу.Ти до мене з'явись.Не будеш жалкувати.Помпончик ку-ку.../Лізе цілуватись.Міліціонер одтягає її.Товаришу помпончик стерва ти сволоч моя милая...
- Аксененко. Я...я тобі товариш...Тварина ти шлюха....Я Ленінського призиву,а ти яв смієм мені товаришем,уравненіє з собою робишь.
- Простітутка. Як ти смієш сволоч з порядковими бариннями так балакать. Я вчора гостя мала за червінець.Він мої руки цілував.А він цяца...штоххається.У...хамуло.
- Фрайер. Ну,ти лярва...На,закрой грамофон,а то/збирається вдарити/
- Простітутка. /Погрожує Аксененку/Я тобі подлец не забуду цього штовхання.
- Варт.міліц.: Тихше.В чому справа.Відповідайте по черзі./До простітутки Ну,ви.
- Простітутка. Ось розсудіть-же сами.Я грацюю.
- Фрайер. Відома твоя робота.
- Простітутка. Заховала я гроші в комоде/показує на пазуху/А він відчинити хотів.А я не дала.А він мене вдарив,а я його обратно,а він мене за коси,ну,а я його....
- Варт.міліц.: Ну,ясно.Більше не потрібно./До другого міліціонера/Так от Мітя,одведи їх,нехай посидять,а коли прохолонуть я розберусь з ними./Входить другий міліціонер, вводить хазяїна і куркуля.До Аксененка./І не сором тобі самогоном торгувати,народ споввати.
- Аксененко. Та що ви.Нея-ж самогонщик.Ось хто./Показує на хазяїна/
- Хазяїн. Що ти голубе....Я....це він....
- Куркуль. /Хоче вдарити хазяїна/Ах ти сволоч.
- Варт.міліц.: /До Аксененка/Це не ви.Змбачте./До хазяїна/Підійди-но пташечко поближе.
- Хазяїн. /Перелякано/Я серденьке....жінка....сем'я...Пожалій...
- Міліціонер. Не прикидайся бідним./До вартового/Шнок він має.Ось хто він.Такий-же куркуль,як цей,що з ним.
- Вартовий. Наниви протокола та-й посади їх,а цю штуку/показує на апарат/залиши тут./Всі виходять крім вартового і Аксененка/Ну,а ти по якій справі./Читає протокол/А,так-то. Виходить Ленінець по ліповому білету.Звати Аксененко, а в партбілеті Івкін.Показує свої документи.
- Аксененко. Та їх у мене міліціонер відібрав,як тем на заїзді трус робили.А до мене відношення як до розбійника.Хіба-ж я винний...
- Вартовий. /Шукає на столі/Ага це вони,ваші.
- Аксененко. Імашир,тут значить той...Посвідчення і білет партійний.

- Вартовий. Так, так... А як же книжка Дікіна попала в ваші руки, коли ваше прізвище Аксененко.
- Аксененко. Оце-й образливо... Давали нам білети у неділю, а мені до дому треба було на село, а я й не той захопив... Ось і вийшло...
- Вартовий. Ой щось історія твоя того.
- Аксененко. Та ви що не вірите мені.
- Вартовий. Та як же ви не прочитали білет.
- Аксененко. /Соромливо/ Та я того... читати не того... неписьменний я...
- Вартовий. Що? Член партії. Робітник, читати не вміє. Їх братуха не заливай... /дзвонить. Входить міліціонер/ Посади його в тій кімнаті до особого слідствія. /Міліціонер виходить Аксененка/. /Вартовий сам до себе сміється. Входить Нач. міліції/.
- Начміліції. Товаришу, чого ви смієтесь. Ви заважаєте працювати.
- Вартовий. Ви товаришу начальник сами подивіться, розумієте, пімали тут одного, називає себе членом партії Ленінського прізвищу, а на ділі виявився неписьменний, каже, що не свій білет захопив. От я його й затримав. На мій погляд це авантюрик.
- Начміліції. /дзвонить. Входить міліціонер/ Приведи сюди арештованого Аксененка. /Міліціонер виходить/ Це діло треба розібрати досконально. /Вводять Аксененка/ Ви хто/ такий.
- Аксененко. Та я робітник. Я ленінського прізвищу. Ні в чому не винний. Тут вся заковика вийшла із-за моєї неписьменности.
- Начміліції. Так ви Ленінського прізвищу, і читати не змієте, робітник, ай-ай-ай, сором, товаришу. Ви якого комосередку.
- Аксененко. Тютюнової фабрики №4- /можна дати назву того підприємства, на котрому йде вистава/.
- Начміліції. Номер телефону.
- Аксененко. 10-60.
- Начміліції. /дзвонить по телефону/ 10-60. Так. Дякую. Комосередок. Аксененко з міліції. Служаю. Начальник. Так, так. Ага, вірно. Він так каже. Ха, ха, ха... Затримали. Так це правда. Ага згодом. /Вішає трубку/ Ну, товаришу маєте щастя, що такий випадок, а то пришлося-би сісти в кутушку... та з милими людьми познайомитись. Ідіть та вчіть ся читати, що-б на далі таких закавик не було.
- Аксененко. /Радісно/ Як-же, як... обов'язково.. Процавайте/ швидко виходить/
- Вартовий. Вимучили нещасного.
- Начміліції. Ну що-ж сам винний.

У Д І Я.

В ЛІКВІДАЦІЇ НЕПИСЬМЕННОСТІ 50 % НАШОГО ДОБРОБУТУ.

- Вчитель. Ну, товариші на сьогодні буде, досить. Кінець.
- 1-й роб.: Товаришу вчитель, ось я сам листа до дому написав. Гляньте чи добре.
- Вчитель. Добре. Молодець, швидко навчився.
- 2-й роб.: А я ось прочитав лозунг "Неписьменність це один з найміцніших ворогів робітників та селян, товариші ліквідуйте неписьменність".
- Вчитель. Добре. Гарно.

- 3-й роб.: А я цілу п'єсу прочитав.
- Вчитель. Яку.
- 3-й роб.: Здається "Закавіка". Обробка Репертуарної Станції "М.О. Бу" у 1925 році.
- Вчитель. Молодець, навіть обгортку вивчив-вбігає Аксененко, тягне за собою жінку і сина/.
- Аксененко. Кажу тобі, йди не впирайся.
- Жінка. Побійся бога, людей... 50 років прожила на світі і лиха не знала, тут вчитись тягне.
- Аксененко. Ти сама людей соромся, а бога давно реквізувати час. Я, можна сказати, тепер комуніст, а ти в мене тая неписьменная.
- Жінка. А сам ти неписьменный.
- Аксененко. Я й прийшов учитись.
- Вчитель. Та кажіть толком, чого ви власне хочете.
- Аксененко. Та ось товаришу. Я, як бачите той... комуніст... Ленінського набору, так хочу читати навчитись, а також і жінка у мене неписьменная і хлопець, так ось і їх усіх разом.
- Жінка. Та бога ти...
- Аксененко. Та кажу-ж тобі, бога не/ нагадуй не до речі.
- Вчитель. Вчитись, це добре, тільки силою примушувати не треба. Треба з^нясувати, як не добре жити неписьменному, а вчитись ніколи не пізно.
- Жінка. Пізно мені голубчику, пізно, а що примушувати не треба, то ви правду казали.
- Вчитель. А що пізно, так я вам і кажу. Приходьте завтра, коли ми працювати будемо, тільки подивитесь. Не хочете вчитись і не треба, а як подивитесь то-й забажається./до Аксененка/ А вам товаришу в клуб записатись ранком треба. Чого це ви так сьогодні як з неба впали.
- Аксененко. А чорт його забери. Вчитись хочу.
- 1-й роб.: /сміючись/ Товаришу вчитель, він через те так загорівся до неписьменності, що комедія з ним була завдяки його неписьменності. Це Аксененко. Пам'ятаєте, я вам розказував.
- Вчитель. А, це він. Спец нащот картбілетів./Всі регочуться/
- Аксененко. /до жінки/ Ось я й кажу... з нашої темряви всі сміятись будуть, бачиш, як регочуть.
- Вчитель. Добре. Навчимо вас швидко. Дійсного громадянина зробимо.
- Аксененко. Стой міліціонер, як зрізав мене, я й крити не знав чим...
- Вчитель. Виходить навчив.
- Аксененко. Ой навчили мене, навчили...

/Завіса/.

Назва кожної дії оголошується відповідним плакатом.

К І Н Е Ц Ь.